Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Central (Judecător Nicula Veaceslav)
Dosarul nr. 2ai-106/25
2-19111715-02-2ai-02042025

D E C I Z I E

02 aprilie 2026 municipiul Chișinău

Completul specializat în materie de insolvabilitate, reorganizare și dizolvare a persoanelor juridice al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru

În componența:
Președintelui completului, judecătorul Mîra Ghenadie
Judecătorilor Bostan Angela și Ghedrovici Nicolae

examinând, în procedură scrisă, cererea de apel depusă de lichidatorul S.C. „Porto Veli-S" S.R.L., în procedura falimentului simplificat, Șeremet Vasile împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Central din 5 iunie 2024, adoptată la cererea înaintată de lichidatorul S.C. „Porto Veli-S" S.R.L. în procedura falimentului simplificat, Șeremet Vasile împotriva pârâților Velișco Serghei și Velișco Olga, privind atragerea la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere ale debitorului S.C. „Porto Veli-S" S.R.L,

C O N S T A T Ă:

Circumstanțele cauzei:

La 20 noiembrie 2017, S.C. „Iacobas Construct" S.R.L. s-a adresat în instanța de judecată, în ordine de insolvabilitate, cu cerere introductivă privind declararea debitorului S.C. „Porto Veli-S" S.R.L. în stare de insolvabilitate și intentarea procedurii de insolvabilitate față de acest debitor, din motivul incapacității de plată a acestuia.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 23 noiembrie 2017, cererea introductivă depusă de S.C. „Iacobas Construct" S.R.L. a fost admisă spre examinare privind intentarea procesului de insolvabilitate în privința debitorului S.C. „Porto Veli-S" S.R.L., fiind stabilită ședința de judecată pentru 18 ianuarie 2018, fiind desemnat în calitate de administrator provizoriu administratorul autorizat Șeremet Vasile, deținătorul autorizației nr. 82 din 14 ianuarie 2015.

Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 23 iulie 2018, s-a admis cererea introductivă a creditorului S.C. „Iacobaș Construct" S.R.L. privind declararea

insolvabilității S.C. „Porto Veli-S” S.R.L., s-a constatat insolvabilitatea debitorului S.C. „Porto Veli-S” S.R.L., s-a dispus inițierea procedurii simplificate a falimentului și dizolvarea debitorului S.C. „Porto Veli-S” S.R.L., s-a ridicat dreptul lui Velișco Serghei de administrarea S.C. „Porto Veli-S” S.R.L., s-a desemnat în calitate de lichidator al S.C. „Porto Veli-S” S.R.L. administratorul autorizat Șeremet Vasile, deținătorul autorizației nr. 82 din 14 ianuarie 2015.

La 24 martie 2020, Șeremet Vasile a înaintat în instanța de insolvabilitate o cerere privind atragerea la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere a debitorului insolvabil S.C. „Porto Veli-S” S.R.L., Velișco Serghei, în calitate de administrator statutar, și Velișco (Andrienco) Olga, în calitate de contabil.

În susținerea cererii, reclamantul a invocat că, prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, nr. 2i-774/18 din 23 iulie 2018, a fost constatată insolvabilitatea și intentată procedura de insolvabilitate față de S.C. „Porto Veli-S” S.R.L., în calitate de lichidator fiind desemnat administratorul autorizat Șeremet Vasile.

Partea reclamantă a menționat că, la ședința de validare a creanțelor S.C. „Porto Veli-S” S.R.L. au fost validate următoarele creanțe: creanțe de rangul III – creanțe chirografare în sumă de 3007,64 lei; creanțe de rangul V – alte creanțe care nu sunt de rang inferior în sumă de 72 125,46 lei; creanțe de rangul VI – creanțe chirografare de rang inferior în sumă de 86608,14 lei. Creanțele totale au fost validate în sumă de 161 741,24 lei.

Partea reclamantă a afirmat că, în conformitate cu actele de constituire a întreprinderii, administrator și unic asociat al debitorului este Velișco Serghei, iar contabila debitorului este Velișco (Andrieneo) Olga.

Partea reclamantă a indicat că Velișco Serghei, în calitate de administrator și unic asociat al debitorului, și Velișco (Andrienco) Olga, în calitate de contabil, sunt pasibili de atragere la răspundere subsidiară pentru continuarea activității care conduce în mod vădit la incapacitatea de plată, în sensul art. 248 alin. (1) lit. f) din Legea insolvabilității.

Partea reclamantă a susținut că, chiar dacă debitorul înregistra datorii față de creditori, acesta și-a continuat activitatea, fără a ține cont de acest lucru și fără a stinge datoriile.

Partea reclamantă a explicat că potrivit Serviciului Informațional al rapoartelor financiare, debitorul a prezentat ultimul raport financiar în anul 2014, ceea ce confirmă faptul că debitorul a intrat cu mult înainte în incapacitate de plată.

În acest context, membrii organelor de conducere a debitorului nu au depus cererea introductivă imediat și au admis activitatea companiei, care a dus la supraîndatorarea acesteia. Mai mult ca atât, pentru aceste acțiuni, în conformitate cu art. 248 alin. (1) lit. f) din Legea insolvabilității, membrii organelor de conducere a debitorului sunt pasibili de a fi atrași la răspundere subsidiară.

Partea reclamantă a mai invocat că Velișco Serghei și Velișco (Andrienco) Olga, sunt pasibili de atragere la răspundere subsidiară pentru contribuirea la dispariția documentelor contabile, a documentelor de constituire și a ștampilei, în sensul art. 248 alin. (1) lit. e) din Legea insolvabilității.

Partea reclamantă a menționat că organele de conducere ale debitorului insolvabil nu au prezentat actele contabile, cele de constituire a companiei și nici ștampila.

Mai mult ca atât, cu referire la norma dată, sub aspectul dispariției ștampilei și documentației, a adus la cunoștință că administratorul autorizat – Șeremet Vasile, în calitate de administrator provizoriu/lichidator, a expediat către organele de conducere ale debitorului ordinul privind prezentarea informațiilor, predarea documentelor și ștampilei, la acesta fiind anexat actul respectiv (încheierea/hotărârea).

Reclamantul a mai invocat că, prin inacțiunile sale intenționate, factorii de decizie ai întreprinderii debitoare au creat și creează impedimente lichidatorului prin neprezentarea actelor de constituire, a contabilității și a ștampilei companiei. De asemenea, prin prisma art. 360 Cod penal, a fost înaintată o plângere la procuratură pe numele organelor de conducere ale debitorului pentru faptul dispariției actelor contabile.

Ca temei de atragere la răspundere subsidiară reclamantul a invocat prevederile art. 14 coroborate cu art. 248 alin. (1) lit. h) din Legea insolvabilității, nedepunerea cererii de intentare a procesului de insolvabilitate.

Partea reclamantă a susținut că, odată cu apariția incapacității de plată, organele de conducere ale debitorului au fost obligate, în termen de 30 de zile, să depună cererea de intentare a procesului de insolvabilitate, iar organele de conducere ale debitorului nu au făcut acest lucru. Din acest motiv, susține că în conformitate cu art. 248 alin. (1) lit. h) din Legea insolvabilității, acestea sunt pasibile de atragere la răspundere subsidiară.

La fel a mai explicat că după analiza economică a debitorului insolvabil, s-a constatat că acesta nu are bunuri pentru a acoperi creanțele creditorilor.

Partea reclamantă a menționat că debitorul nu deține bunuri pentru a stinge datoriile, iar persoana culpabilă de survenirea incapacității de plată a debitorului este fondatorul, ex-administratorul și contabilul acestuia. Astfel, autorizarea executării silite din bunurile și mijloacele bănești ale membrilor organelor de conducere ale debitorului este inevitabilă.

Partea reclamantă a solicită emiterea unei hotărâri privind atragerea la răspundere subsidiară a acestora, cu dispunerea încasării din contul lor a sumei de 161 741,24 lei, care constituie totalul creanțelor validate ale creditorilor în cadrul procesului de insolvabilitate.

Totodată partea reclamantă a solicitat asigurarea acțiunii, în limita valorii acesteia de 161 741,24 lei, asupra mijloacelor bănești, bunurilor mobile și imobile ale

lui Velișco Serghei, administrator și unic asociat al debitorului, precum și ale Velișco (Andrienco) Olga, contabila debitorului.

Iar, prin încheierea judecătoriei Chișinău, sediul Central din 20 mai 2020 s-a respins ca nefondată cererea lichidatorului S.C. „Porto Veli-S" S.R.L., Șeremet Vasile, privind aplicarea măsurilor de asigurare.

La 26 mai 2020, lichidatorul S.C. „Porto Veli-S" S.R.L., Șeremet Vasile a înaintat o cerere de concretizare asupra cererii de atragere la răspundere subsidiară.

În susținerea cererii, a invocat că, prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru), nr. 2i-774/18 din 23 iulie 2018, a fost constatată insolvabilitatea și intentată procedura de insolvabilitate față de S.C. „Porto Veli-S" S.R.L., în calitate de lichidator fiind desemnat administratorul autorizat Șeremet Vasile.

Partea reclamantă a notat că în conformitate cu actele de constituire a întreprinderii, administrator și unic asociat al debitorului S.C. „Porto Veli-S" S.R.L. este Velișco Serghei, iar contabila debitorului este Velișco (Andrieneo) Olga.

Partea reclamantă a explicat că din motiv că, în cererea de atragere la răspundere subsidiară înaintată în instanța de insolvabilitate de către lichidator, eronat a fost stabilită calitatea procesuală a părților, solicită indicarea la rubrica reclamant a S.C. „Porto Veli-S" S.R.L. în persoana lichidatorului Șeremet Vasile, care acționează în interesele debitorului, cât și indicarea la rubrica pîrîți a lui Velișco Serghei și Velișco (Andrienco) Olga.

Iar, în cadrul ședinței de judecată din 02.10.2020, lichidatorul S.C. „Porto Veli-S" S.R.L., Șeremet Vasile a înaintat o altă cerere de concretizare asupra cererii de atragere la răspundere subsidiară.

În susținerea cererii, a invocat aceleași circumstanțe de fapt și a solicitat, suplimentar, dispunerea încasării din contul acestora a sumei de 161741,24 lei, în beneficiul S.C. „Porto Veli-S" S.R.L.

Ulterior, în cadrul ședinței de judecată din 23 martie 2023, lichidatorul S.C. „Porto Veli-S" S.R.L., Șeremet Vasile a mai înaintat o cerere de concretizare asupra cererii de atragere la răspundere subsidiară, menținând în esență aceleași argumente și completând temeiurile juridice și factuale ale răspunderii pârâților, inclusiv cu referire la gestionarea defectuoasă, netinerea contabilității, neînaintarea cererii introductive la timp, extragerea mijloacelor financiare din conturile debitorului, precum și neîntreprinderea măsurilor de recuperare a masei debitoare.

În concluzie, lichidatorul S.C. „Porto Veli-S" S.R.L., Șeremet Vasile, a solicitat concretizarea temeiurilor din cererea de atragere la răspundere subsidiară înaintată împotriva organelor de conducere ale debitorului S.C. „Porto Veli-S" S.R.L., dispunerea încasării din contul lui Velișco Serghei și Velișco (Andrienco) Olga a sumei de 161 741,24 lei, în beneficiul S.C. „Porto Veli-S" S.R.L., iar în rest cerințele din cererea de atragere la răspundere subsidiară rămân neschimbate.

Soluția instanței de fond:

Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Central din 5 iunie 2024, s-a respins cererea de chemare în judecată înaintată de lichidatorul debitorului insolvabil S.C. „Porto Veli-S” S.R.L. în procedura falimentului simplificat, privind atragerea la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere ale debitorului S.C. „Porto Veli-S” S.R.L., împotriva pârâților Velișco Serghei și Velișco Olga.

Calea de atac exercitată:

Exprimându-și dezacordul față de soluția primei instanțe, la 10 iunie 2024, lichidatorul debitorului insolvabil S.C. „Porto Veli-S” S.R.L., în procedura falimentului simplificat, Șeremet Vasile a declarat apel împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Central din 5 iunie 2024, solicitând casarea integrală a hotărârii și emiterea unei noi hotărâri prin care să fie admisă cererea privind atragerea la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere ale debitorului S.C. „Porto Veli-S” S.R.L..

În motivarea cererii de apel, partea apelantă, lichidatorul S.C. „Porto Veli-S” S.R.L., în procedura falimentului simplificat, Șeremet Vasile a indicat că nu este de acord cu hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Central din 5 iunie 2024, pe care o consideră neîntemeiată, ilegală și pasibilă de a fi casată, menționând că instanța de fond a interpretat eronat circumstanțele cauzei și nu a aplicat corect normele de drept material și procesual.

Partea apelantă a invocat că, deși lichidatorul „Porto Veli-S” S.R.L. Șeremet Vasile și-a susținut integral cererea de chemare în judecată privind atragerea la răspundere subsidiară a lui Velișco Serghei și Velișco (Andrienco) Olga, avocatul pârâtului Velișco Serghei, Corceac Sorin, în realitate nu a prezentat referință, probe sau contraargumente, însă instanța a reținut în mod eronat că cererea nu a fost recunoscută și a fost combătută, ceea ce denotă o examinare superficială și formală a cauzei.

Partea apelantă a subliniat că instanța nu a respectat principiul contradictorialității prevăzut de art. 26 alin. (1)-(3) Cod de procedură civilă, întrucât nu a contrapus în nici un mod argumentele părților, nu a analizat pozițiile acestora în mod echitabil și a adoptat o hotărâre părtinitoare, în condițiile în care pârâții nu au prezentat nicio probă în apărare. De asemenea, a fost criticat faptul că instanța a făcut referire la pretinsa culpabilitate a Primăriei mun. Chișinău și a Consiliului Municipal Chișinău, deși aceste entități nu au fost vizate în cererea de chemare în judecată, ceea ce demonstrează, potrivit apelantului, că speța fie nu a fost analizată corespunzător, fie a fost confundată cu o altă cauză.

Totodată, partea apelantă a susținut că instanța a ignorat probele prezentate, care demonstrează că starea de insolvabilitate a debitorului „Porto Veli-S” S.R.L. a fost cauzată de acțiunile și inacțiunile membrilor organelor de conducere, în special prin gestionarea defectuoasă a activității societății, neasigurarea ținerii contabilității conform legii, lipsa diligenței și loialității, precum și prin neîndeplinirea obligației

legale de a depune cererea introductivă în termen de 30 de zile de la apariția indiciilor de insolvabilitate.

În acest sens, apelantul a invocat expres prevederile art. 72 alin. (1), (4), (5) și (7) din Legea nr. 135 din 14 iunie 2007 privind societățile cu răspundere limitată, precum și art. 14 din Legea insolvabilității, subliniind că administratorul era obligat să depună cererea introductivă cel târziu până la 30 mai 2015, în condițiile în care data de referință pentru apariția stării de insolvabilitate a fost indicată ca fiind 30 aprilie 2015.

Apelantul a menționat că instanța de insolvabilitate a reținut eronat lipsa probelor privind legătura de cauzalitate, în condițiile în care în cererea de chemare în judecată și în completările acesteia au fost indicate concret creanțele și datele apariției acestora, inclusiv faptul că la data de 4 iunie 2015 a apărut creanța față de ÎI „Max Grițcan”, creanțele față de Serviciul Fiscal de Stat reprezintă amenzi și penalități calculate după 1 ianuarie 2018, iar creanța față de Combinatul auto nr. 4 a apărut după intrarea debitorului în incapacitate de plată, toate aceste sume constituind prejudiciul de 161 741,24 lei solicitat spre încasare. S-a subliniat că aceste probe nu au fost analizate și nici apreciate de instanță.

În continuare, apelantul a argumentat că neîndeplinirea obligației de a depune cererea introductivă a dus la acumularea de datorii suplimentare, iar dacă aceasta ar fi fost depusă în termenul legal, debitorul nu ar fi acumulat obligațiile respective. S-a subliniat că, prin neglijența administratorului și a contabilului, nu a fost ținută o contabilitate conformă legii, ceea ce a împiedicat identificarea la timp a stării financiare reale a întreprinderii și a condus la agravarea situației economice.

De asemenea, apelantul a invocat că analiza situațiilor financiare pentru anul 2014 demonstrează momentul intrării în incapacitate de plată, precum și faptul că, pe parcursul anului 2014, situația financiară a debitorului s-a deteriorat, inclusiv prin efectuarea de procurări mai mari decât livrările, ceea ce denotă o gestionare defectuoasă și orientată spre supraîndatorare. Totodată, s-a subliniat că în lipsa unei contabilități conforme, pârâții nu au asigurat o activitate generatoare de venituri și nu au luat măsuri pentru stingerea datoriilor.

Apelantul a mai exprimat dezacord față de concluziile instanței referitoare la perioada 1 ianuarie 2018–17 august 2018, arătând că, deși instanța a reținut că debitorul nu a activat în această perioadă, nu a ținut cont de faptul că acesta se afla în perioada provizorie, iar conform art. 23 din Legea insolvabilității, activitatea curentă putea continua, fie de către organele de conducere sub supravegherea administratorului provizoriu, fie de către acesta din urmă, astfel încât lipsa activității confirmă, în opinia apelantului, culpa pârâților.

În plus, apelantul a susținut că instanța a ignorat probele ce demonstrează implicarea directă a pârâților în gestionarea societății, inclusiv lista specimenelor de semnături pentru conturile bancare, ordinele interne, răspunsurile Agenției Servicii Publice, informațiile furnizate de Serviciul Fiscal de Stat, documentele privind

livrările și procurările, precum și datele privind apariția creanțelor. Acestea confirmă, potrivit apelantului, că pârâții erau responsabili de activitatea debitorului și, implicit, de apariția stării de insolvabilitate.

Totodată, apelantul a invocat prevederile art. 18 din Legea contabilității și raportării financiare nr. 287 din 15 decembrie 2017, subliniind că responsabilitatea pentru ținerea contabilității revine administratorului, iar contabilul-șef răspunde pentru corectitudinea acesteia, inclusiv disciplinar, civil, contravențional sau penal, fiind menționat și faptul că contabilul ar fi extras sume de bani din contul debitorului sub pretextul cheltuielilor gospodărești.

De asemenea, apelantul a mai invocat art. 338 alin. (2) din Codul muncii, arătând că administratorul și contabilul răspund material pentru prejudiciul cauzat unității, inclusiv în caz de consum ilicit de mijloace bănești, evidență contabilă incorectă sau gestionare defectuoasă a resurselor.

Apelantul a menționat că instanța a aplicat greșit dispozițiile privind răspunderea subsidiară, reținând că nu sunt întrunite condițiile legale, deși, în opinia sa, existența chiar și a uneia dintre faptele prevăzute de art. 248 alin. (1) din Legea insolvabilității este suficientă pentru angajarea răspunderii.

Apelantul a subliniat că instanța a recunoscut implicit existența unui prejudiciu prin neîntoarcerea unor mijloace financiare de către Gurău Alexandru, însă nu a analizat consecințele juridice ale acestui fapt.

În final, apelantul a reiterat că instanța nu a apreciat probele în ansamblu, nu a motivat de ce unele probe au fost ignorate și a emis o hotărâre bazată pe concluzii necorespunzătoare situației de fapt, motiv pentru care a solicitat admiterea apelului, casarea hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Central din 5 iunie 2024 și pronunțarea unei noi decizii prin care să fie admisă integral cererea lichidatorul S.C. „Porto Veli-S” S.R.L., în procedura falimentului simplificat, Șeremet Vasile privind atragerea la răspundere subsidiară a lui Velișco Serghei și Velișco Olga pentru suma de 161 741,24 lei să fie admisă integral.

În materie de drept, apelantul lichidatorul S.C. „Porto Veli-S” S.R.L., în procedura falimentului simplificat, Șeremet Vasile și-a întemeiat cererea de apel în baza prevederilor art. 358, 360, 385 lit. c), 386 alin. 1) lit. a), c), d), 387 lit. a) și c) din Codul de procedură civilă.

Poziția părții intimate pe marginea apelului:

Respectând principiul contradictorialității, instanța de apel a acordat participanților la proces posibilitatea efectivă de a-și exprima punctul de vedere înainte de pronunțarea soluției.

Astfel, la 27 martie 2026, partea intimată Velișco Serghei prin intermediul reprezentantului său avocatul Corceac Sorin a depus referință prin care a solicitat respingerea cererii de apel ca fiind neîntemeiată, cu menținerea hotărârii instanței de fond, în sensul declarat.

Verificarea condițiilor de exercitare a apelului:

Conform art. 357 din Codul de procedură civilă, „*hotărârile susceptibile de apel pot fi atacate, până a rămâne definitive, în instanță de apel care, în baza materialelor din dosar și a celor prezentate suplimentar, verifică corectitudinea constatării circumstanțelor de fapt ale cauzei, a aplicării și interpretării normelor de drept material, precum și respectarea normelor de drept procedural, la judecarea cauzei în primă instanță*”.

În conformitate cu art. 362 alin. (1) din Codul de procedură civilă, „*(1) termenul de declarare a apelului este de 30 de zile de la data pronunțării dispozitivului hotărârii,* ***dacă legea nu prevede altfel***”.

Potrivit art. 8 alin. (1) al Legii insolvabilității nr. 149 din 29 iunie 2012, „*(1) hotărârile instanței de insolvabilitate pot fi atacate cu apel în termen de 15 zile de la data pronunțării dispozitivului, cu excepțiile prevăzute în prezenta lege. Termenul de apel, precum și apelul declarat nu suspendă executarea hotărârilor instanței de insolvabilitate*”.

Din materialele cauzei rezultă că dispozitivul hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Central, a fost pronunțat public la 5 iunie 2024, iar cererea de apel a fost depusă la 10 iunie 2024. Astfel, Completul judiciar constată că apelul a fost depus în termenul legal.

Totodată, Completul judiciar reține că cererea de apel a fost semnată de Șeremet Vasile, desemnat în calitate de lichidator al S.C. „Porto Veli-S” S.R.L. prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Central din 23 iulie 2018.

La fel, se atestă că, apelantul a depus dovada achitării taxei de timbru în sumă de 200 lei, în conformitate cu prevederile art. 2 din Legea taxei de stat nr. 213 din 31 iulie 2023.

În condițiile descrise mai sus, Completul specializat concluzionează că sunt întrunite condițiile legale pentru exercitarea apelului declarat de lichidatorul S.C. „Porto Veli-S” S.R.L., în procedura falimentului simplificat, Șeremet Vasile, motiv pentru care prin încheierea Curții de Apel Centru din 17 februarie 2026, s-a acceptat spre examinare cererea de apel și s-a fixat apelul spre examinare în fond.

Aprecierea instanței de apel:

Analizând legalitatea și temeinicia hotărârii atacate, în raport cu argumentele invocate în cererea de apel și cu cadrul legal aplicabil raportului juridic litigios, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în materie de insolvabilitate, reorganizare și dizolvare a persoanelor juridice al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru consideră că cererea de apel declarată de lichidatorul S.C. „Porto Veli-S” S.R.L., în procedura falimentului simplificat, Șeremet Vasile, împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Central din 5 iunie 2024, este neîntemeiată și urmează a fi respinsă, cu menținerea hotărârii instanței de fond, din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 1 alin. (4) din Legea insolvabilității nr. 149 din 29 iunie 2012, „*procesul de insolvabilitate se desfășoară în conformitate cu prevederile Codului de procedură civilă și cu cele ale prezentei legi*”.

Potrivit art. 8 alin. (6) și (7) din Legea insolvabilității, „*cererile de apel se examinează în procedură scrisă, în termen de până la 60 de zile de la data intentării procedurii de apel, în condițiile examinării cauzei în primă instanță. Instanța de apel poate dispune citarea participanților la proces dacă apreciază acest fapt ca fiind necesar. Cererile de apel și de recurs se examinează în modul prevăzut de Codul de procedură civilă, cu excepțiile stabilite în prezenta lege. Deciziile instanței de apel nu se supun recursului, fiind definitive și irevocabile de la data pronunțării*”.

Conform art. 385 lit. a) din Codul de procedură civilă, „*instanța de apel, după ce judecă apelul, este în drept să respingă apelul și să mențină hotărârea primei instanțe*”.

În acord cu prevederile art. 373 din Codul de procedură civilă, „*(1) instanța de apel verifică, în limitele cererii de apel, ale referințelor și obiecțiilor înaintate, legalitatea și temeinicia hotărîrii atacate în ceea ce privește constatarea circumstanțelor de fapt și aplicarea legii în primă instanță. (2) În limitele apelului, instanța de apel verifică circumstanțele și raporturile juridice stabilite în hotărârea primei instanțe, precum și cele care nu au fost stabilite, dar care au importanță pentru soluționarea cauzei, apreciază probele din dosar și cele prezentate suplimentar în instanță de apel de către participanții la proces. (3) În cazul în care motivarea apelului nu cuprinde argumente sau dovezi noi, instanța de apel se pronunță în fond, numai în temeiul celor invocate în primă instanță. (5) Instanța de apel este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel. (6) Apelantului nu i se poate crea în propria cale de atac o situație mai dificilă decât aceea din hotărârea atacată cu apel, cu excepția cazurilor când consimte și când hotărârea este atacată și de alți participanți la proces*”.

În conformitate cu prevederile art.118 alin. (1) din Codul de procedură civilă, „*fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor și obiecțiilor sale*, iar conform art. 130 din același cod, *instanța judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare și nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblu și interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege. Nici un fel de probe nu au pentru instanța judecătorească o forță probantă prestabilită fără aprecierea lor. Fiecare probă se apreciază de instanță privitor la pertinența, admisibilitatea, veridicitatea ei, iar toate probele în ansamblu, privitor la legătura lor reciprocă și suficiența pentru soluționarea cauzei*”.

Totodată, potrivit art.122 alin. (1) din Codul de procedură civilă, „*circumstanțele care, conform legii, trebuie confirmate prin anumite mijloace de probațiune nu pot fi dovedite cu nici un fel de alte mijloace probante*”.

În temeiul art. 240 alin. (1) din Codul de procedură civilă, „*la deliberarea hotărîrii, instanța judecătorească apreciază probele, determină circumstanțele care au importanță pentru soluționarea cauzelor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părți, legea aplicabilă soluționării cauzei și admisibilitatea acțiunii*”.

Conform jurisprudenței CtEDO instanța de apel, potrivit regulilor unui proces echitabil pornind de la aprecierea rolului determinant al concluziilor sale, are obligația să examineze efectiv problemele esențiale care îi sunt supuse aprecierii și să nu se limiteze doar la însușirea motivelor și concluziilor date de instanța inferioară (*HirroBalani v. Spaniei*, nr.18064/91 din 09.12.1994 §27; G*eorgiadis v. Greciei* nr.21522/93 din 29.05.1997 §43).

Potrivit recomandărilor avizului nr. 11 din 2008 al Consiliului Consultativ al Judecătorilor Europeni (CCJE) în atenția Comitetului de Miniștri al Consiliului Europei privind calitatea hotărârilor judecătorești, o motivație și o analiză clară sunt cerințele fundamentale ale hotărârilor judecătorești și un aspect important al dreptului la un proces echitabil. Pentru a răspunde cerințelor procesului echitabil, motivarea ar trebui să evidențieze, că judecătorul a examinat cu adevărat chestiunile esențiale ce iau fost prezentate.

Instanța de apel menționează că art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului garantează dreptul justițiabilului la o hotărâre motivată sub aspectul instituirii obligației instanțelor de judecată de a-și argumenta hotărârile adoptate din perspectiva unei analize ample a circumstanțelor cauzei. Îndatorirea de a motiva coerent și unitar hotărârea sub aspectul tuturor cererilor, fără a exista contradicții între motivare și dispozitiv, constituie o garanție pentru justițiabili, în fața eventualului arbitrariu judecătoresc, fiind singurul mijloc prin care se dă posibilitatea de a putea exercita un eficient control judiciar.

În opinia Completului judiciar, prima instanță a ținut cont de aceste deziderate și a adoptat o hotărâre bazată pe materialul probator administrat și legislația în vigoare, asigurându-se că toate aspectele relevante au fost analizate cu rigurozitate.

Cercetând starea de fapt în baza materialelor și lucrărilor dosarului, Completul judiciar constată că, prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Central din 23 iulie 2018, s-a admis cererea introductivă a creditorului S.C. „Iacobaș Construct” S.R.L. privind declararea insolvabilității S.C. „Porto Veli-S” S.R.L., s-a constatat insolvabilitatea debitorului S.C. „Porto Veli-S” S.R.L., s-a dispus inițierea procedurii simplificate a falimentului și dizolvarea debitorului S.C. „Porto Veli-S” S.R.L., s-a ridicat dreptul lui Velișco Serghei de administrarea S.C. „Porto Veli-S” S.R.L., s-a desemnat în calitate de lichidator al S.C. „Porto Veli-S” S.R.L. administratorul autorizat Șeremet Vasile, deținătorul autorizației nr. 82 din 14 ianuarie 2015.

La 24 martie 2020, Șeremet Vasile a înaintat în instanța de insolvabilitate o cerere privind atragerea la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere

a debitorului insolvabil S.C. „Porto Veli-S” S.R.L., Velișco Serghei, în calitate de administrator statutar, și Velișco (Andrienco) Olga, în calitate de contabil.

Potrivit prevederilor art. 248 alin. (1) din Legea insolvabilității, „*dacă în cadrul procesului sunt identificate persoane cărora le-ar fi imputabilă apariția stării de insolvabilitate a debitorului, la cererea administratorului insolvabilității/lichidatorului instanța de insolvabilitate poate dispune ca o parte din datoriile debitorului insolvabil să fie suportate de membrii organelor lui de conducere și/sau de supraveghere, precum și de orice altă persoană, care i-au cauzat insolvabilitatea prin una dintre următoarele acțiuni: a) folosirea bunurilor sau creditelor debitorului în interes personal; b) desfășurarea unei activități comerciale în interes personal sub acoperirea debitorului; c) majorarea fictivă a pasivelor debitorului și/sau deturnarea (ascunderea) unei părți din activul debitorului; d) procurarea de fonduri pentru debitor la prețuri exagerate;* ***e) ținerea unei contabilități fictive sau contrare prevederilor legii, precum și contribuirea la dispariția documentelor contabile, a documentelor de constituire; f) dispunerea continuării unei activități a debitorului care îl duce în mod vădit la incapacitate de plată;*** *g) dispunerea, în luna precedentă încetării plăților, de a se plăti cu preferință unui creditor în dauna celorlalți creditori;* ***h) nedepunerea cererii de intentare a procesului de insolvabilitate conform prevederilor art.14; i) comiterea altor acțiuni care au adus daune proprietății debitorului.*** *(4) În caz de pluralitate, răspunderea persoanelor prevăzute la alin. (1) este solidară, cu condiția ca apariția stării de insolvabilitate să fie actuală sau anterioară perioadei în care și-au exercitat mandatul ori au deținut poziția ce ar fi putut cauza insolvabilitatea debitorului. Persoanele în cauză se pot apăra de solidaritate dacă, în organele colegiale de conducere ale debitorului, s-au opus actelor sau faptelor care au cauzat insolvabilitatea sau dacă au lipsit de la luarea deciziilor care au cauzat insolvabilitatea și au făcut să se consemneze, ulterior luării deciziei, opoziția lor la aceste decizii. (5) Măsura prevăzută la alin. (1) se prescrie în termen de 3 ani de la data la care a fost cunoscută sau trebuia să fie cunoscută persoana care a cauzat starea de insolvabilitate, dar nu mai devreme de 2 ani de la data hotărârii de intentare a procedurii de insolvabilitate. (6) În toate cazurile, asupra acțiunii prevăzute la alin. (1), instanța de insolvabilitate se pronunță prin hotărâre, care poate fi contestată cu recurs de persoanele vizate în ea*”.

Completul judiciar notează că norma prevăzută la art. 248 din Legea insolvabilității are caracter sancționatoriu și reparativ, fiind destinată protejării masei debitoare și a creditorilor împotriva unei conduceri iresponsabile sau dolosive. Esențial în aplicarea acestui articol sunt următoarele elemente: (i) calitatea persoanei – răspunderea vizează membrii organelor de conducere și de supraveghere (administrator, director, contabil etc.); (ii) conduita imputabilă – legea enumeră limitativ nouă tipuri de comportamente considerate cauzatoare ale stării de insolvabilitate (folosirea în interes personal a bunurilor debitorului, ținerea unei

contabilități fictive sau disimularea activelor, neînregistrarea ori întârzierea nejustificată a cererii de intentare a procedurii etc.); (iii) legătura de cauzalitate – dovada faptului că acțiunea sau omisiunea a cauzat ori a agravat insolvabilitatea; nu este suficientă simpla neglijență sau o gestiune defectuoasă; (iv) efectul – instanța poate dispune suportarea parțială sau totală a datoriilor debitorului de către persoanele culpabile.

Completul de judecată subliniază că această formă de răspundere nu operează automat și nu se aplică pentru orice datorie neplătită, ci numai în măsura în care sunt întrunite cumulativ condițiile legale referitoare la: (i) calitatea persoanei vizate; (ii) existența uneia dintre faptele expres prevăzute la literele a) - i) ale art. 248 alin. (1) din Legea insolvabilității; (iii) legătura de cauzalitate între conduita imputabilă și starea de insolvabilitate a debitorului. Răspunderea subsidiară are natura unei forme specifice de răspundere juridică, fundamentată pe principiile răspunderii civile delictuale, iar atragerea persoanei culpabile la măsuri coercitive prin intermediul instanței de judecată presupune dovedirea prin probe pertinente, concludente și suficiente a tuturor elementelor esențiale ale acesteia: fapta ilicită, vinovăția și legătura cauzală dintre faptă și consecințele prejudiciabile produse.

În conformitate cu art. 247 alin. (1) din Legea insolvabilității, „*în sensul prezentei legi, membri ai organelor de conducere ale debitorului pot fi: debitorul persoană fizică ce desfășoară activitate individuală de întreprinzător, fondatorul întreprinderii individuale sau al gospodăriei țărănești (de fermier), administratorii societăților comerciale, membrii organelor executive, membrii consiliilor de supraveghere (de observatori), lichidatorii și membrii comisiilor de lichidare, contabilii. (2) Prevederile alin. (1) se aplică persoanelor care dețineau funcțiile respective la data intentării procesului de insolvabilitate, precum și celor care au deținut aceste funcții pe parcursul ultimelor 24 de luni anterioare intentării procesului*”.

Astfel, la judecarea cauzelor ce țin de intentarea procesului de insolvabilitate, legea care stabilește obligațiile asociatului (fondatorului) este Legea insolvabilității, care conform art. 1 alin. (2), „*este aplicabilă persoanelor juridice, indiferent de tipul de proprietate și forma juridică de organizare, întreprinzătorilor individuali, inclusiv titularilor de patentă de întreprinzător, societăților de asigurări, fondurilor de investiții, companiilor fiduciare, organizațiilor necomerciale, înregistrate în Republica Moldova în modul stabilit*”.

Conform art. 15 alin. (1) din Legea insolvabilității, „*în cazul insolvabilității debitorului din culpa fondatorilor (membrilor) lui, a membrilor organului executiv sau a unor alte persoane care au dreptul de a da indicații obligatorii pentru debitor ori care pot influența în alt mod acțiunile debitorului (insolvabilitate intenționată), aceștia poartă răspundere subsidiară solidară față de creditori în măsura în care bunurile debitorului sunt insuficiente pentru executarea creanțelor creditorilor*”.

Prin urmare, din analiza prevederilor art. 15 și 248 din Legea insolvabilității, reiese că, în dependență de motivele apariției stării de insolvabilitate a debitorului, administratorul va purta răspundere subsidiară solidară față de creditori sau la cererea administratorului insolvabilității/ lichidatorului, instanța de insolvabilitate poate dispune ca o parte din datoriile debitorului insolvabil să fie suportate de asociat (fondator).

Astfel, analizând probatoriul prezentat, raportat la prevederile legale citate *supra*, Completul judiciar consideră că prima instanță a concluzionat corect și justificat asupra netemeiniciei cererii de atragere la răspundere subsidiară înaintate de lichidatorul S.C. „Porto Veli-S" S.R.L. în procedura falimentului simplificat, Șeremet Vasile, întrucât, pentru angajarea răspunderii subsidiare a membrilor organelor de conducere ale debitorului insolvabil, se impune identificarea și stabilirea vinovăției acesteia, manifestată prin cauzarea stării de insolvabilitate.

Din înscrisurile anexate la materialele cauzei, potrivit datelor Agenției Servicii Publice, administrator și unic asociat al S.C. „Porto Veli-S" S.R.L. este Velișco Serghei, care este pasibili a fi atras la răspundere subsidiară în conformitate cu normele citate supra.

Astfel, deținerea de către Velișco Serghei a calității de administrator al debitorului în ultimele 24 de luni anterioare intentării procesului, se asimilează persoanelor pasibile atragerii la răspundere subsidiară.

Completul judiciar reține că, potrivit informației despre contribuabil al Sistemului Informațional Automatizat al Serviciului Fiscal de Stat, generată la 7 decembrie 2018, de către Serviciul Fiscal de Stat, în calitate de contabil al debitorului S.C. „Porto Veli-S" S.R.L. este Velișco (Andrienco) Olga, care a activat în calitate de contabil în cadrul întreprinderii debitoare, în perioada 20 aprilie 2007-25 iunie 2013.

Prin urmare instanța de apel determină că Velișco Serghei deținea funcția de administrator la data intentării procesului de insolvabilitate în privința S.C. „Porto Veli-S" S.R.L., fapt pentru care este apreciat că, este membru al organelor de conducere ale debitorului pasibil de atragere la răspundere subsidiară în sensul art. 247, 248 din Lege.

Iar cu referire la contabilul Velișco (Andrienco) Olga urmează a fi dată apreciere pentru în conformitate cu prevederile art. 247 alin. (2) din Legea insolvabilității.

Astfel, cererea de atragere la răspundere subsidiară față de Velișco (Andrienco) Olga (fostul contabil) al S.C. „Porto Veli-S" S.R.L. prin prisma Legii insolvabilității, căreia i se impută săvârșirea acțiunilor/inacțiunilor într-o perioadă cu mai mult de doi ani înainte de intentarea procesului de insolvabilitate în privința debitorului în care aceasta nu are calitatea de subiect în perioada corespunzătoare, fapt pentru care temeiurile imputate nu pot fi reținute întru antrenarea răspunderii subsidiare în sensul solicitat de lichidator față de această persoană.

Or, potrivit art. 247 alin. (2) din Legea insolvabilității, „*prevederile alin. (1) se aplică persoanelor care dețineau funcțiile respective la data intentării procesului de*

insolvabilitate, precum și celor care au deținut aceste funcții pe parcursul ultimelor 24 de luni anterioare intentării procesului”.

Respectiv, Completul judiciar nu poate reține argumentele reclamantului precum că Velișco (Andrienco) Olga (fostul contabil), este membru al organelor de conducere al debitorului, pasibil de atragere la răspundere subsidiară în sensul art. 247, 248 din Legea insolvabilității. În acest context, în mod corect instanța de fond a concluzionat că temeiurile invocate de lichidator nu pot fi reținute în privința Velișco (Andrienco) Olga, aceasta neavând calitatea de subiect pasibil de atragere la răspundere subsidiară în sensul normelor menționate.

Instanța de apel reține că, răspunderea membrilor organelor de conducere ale debitorului reprezintă o formă specială a răspunderii delictuale civile, care poate fi angajată față de anumite persoane în rezultatul încălcării unor obligații legale cu caracter patrimonial, prin obligarea acestora la suportarea datoriilor persoanei insolvabile.

Din conținutul a 248 alin. (1), (4) și (5) al Legii insolvabilității reiese că, pentru ca o persoană să fie atrasă la răspundere subsidiară, urmează a fi stabilită comiterea acțiunilor, prevăzute la acest articol, dar și probat faptul că comiterea acestor acțiuni au dus la insolvabilitatea debitorul. Astfel, membrii organelor de conducere nu răspund pentru o simplă incapacitate managerială, ci pentru săvârșirea unor fapte cu caracter ilicit, urmărind, de regulă, deturnarea activității de la realizarea scopului pentru care a fost constituită societatea debitoare și satisfacerea unui interes personal sau al unui terț, calificarea acestei forme de răspundere având un caracter delictual în toate situațiile.

Corespunzător urmează să fie stabilită legătura de cauzalitate între acțiunile membrilor organelor de conducere, ori a altor persoane și starea de insolvabilitate a debitorului, în sensul că insolvabilitatea se datorează anume acțiunilor acestora și nu altor circumstanțe, precum și vinovăția membrului organelor de conducere în cauzarea sau agravarea stării de insolvabilitate. Raportul de cauzalitate este și condiția în funcție de care se determină mărimea despăgubirii.

Astfel, persoanele culpabile pot fi obligate la repararea doar numai prejudiciul care este consecința directă a faptei ilicite și nu altul, adică, prejudiciul efectiv demonstrat, condiție stipulată și în prevederile art. 1998 Cod civil, care prevede că, prejudiciul cauzat prin fapte licite sau fără vinovăție se repară numai în cazurile expres prevăzute de lege.

Totodată, prin prisma art.248 alin. (1) din Legea insolvabilității, pentru ca aceasta să fie atrasă la răspundere subsidiară este necesar să se dovedească că aceasta i-a cauzat debitorului insolvabilitate prin una din acțiunile prevăzute de alin. (1) al acestui articol.

Completul judiciar reține faptul că, reclamantul a invocat că pretinsul prejudiciu cauzat de administratorul Velișco Serghei și contabilul Velișco (Andrienco) Olga al debitorului S.C. „Porto Veli-S” S.R.L., este în mărimea sumei neacoperite a creanțelor

validate în cadrul procesului de insolvabilitate față de întreprinderea debitoare și anume în mărime de 161 741,24 lei (creanțe la rangul III cu suma de 3007,64 lei; creanțe la rangul V cu suma de 72125,46 lei și creanțe la rangul VI cu suma de 86608,14 lei).

În aceste condiții, la depunerea cererii de chemare în judecată, reclamantul avea obligația de a indica și proba acțiunile ilegale concrete ale persoanelor vizate, precum și legătura acestora cu apariția stării de insolvabilitate a debitorului, inclusiv momentul săvârșirii lor.

În prezenta cauză, apelantul lichidatorul S.C. „Porto Veli-S" S.R.L., în procedura falimentului simplificat, Șeremet Vasile, ca temei al atragerii la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere a debitorului a invocat dispozițiile art. 248 alin. (1) lit. e) ținerea unei contabilități fictive sau contrare prevederilor legii, precum și contribuirea la dispariția documentelor contabile, a documentelor de constituire; f) dispunerea continuării unei activități a debitorului care îl duce în mod vădit la incapacitate de plată; h) nedepunerea cererii de intentare a procesului de insolvabilitate conform prevederilor art.14; și i) comiterea cu intenție a altor fapte care au cauzat insolvabilitatea debitorului.

Astfel, instanța de apel reține că unul dintre temeiurile invocate de lichidatorul S.C. „Porto Veli-S" S.R.L. Șeremet Vasile este cel prevăzut de art. 248 alin. (1) lit. e) din Legea insolvabilității, ținerea unei contabilități contrare prevederilor legii, precum și contribuirea la dispariția documentelor contabile și a documentelor de constituire, instanța de apel reține că acesta este unul declarativ și fără a fi argumentat.

Cu referire la temeiul de atragere la răspundere subsidiară prevăzut de art. 248 alin. (1) lit. e) din Legea insolvabilității, invocat de apelant, referitoare la ținerea unei contabilități fictive sau contrare prevederilor legii, contribuirea la dispariția documentelor contabile ori de constituire, precum și neprezentarea documentelor activității economice și a documentelor de evidență contabilă, Completul judiciar menționează că organele de conducere sunt ținute să administreze cu prudență și loialitate patrimoniul societății. Ținerea unei contabilități contrar legii trebuie înțeleasă ca nerespectarea normelor contabile obligatorii, lipsa evidenței corecte a veniturilor și cheltuielilor, omisiunea de a reflecta tranzacții importante, iar contribuirea la dispariția documentelor contabile sau de constituire, ca distrugerea, ascunderea sau neprezentarea registrelor, facturilor, contractelor și a altor documente juridice și contabile esențiale.

Toate aceste împrejurări fac imposibilă determinarea exactă a activelor și pasivelor debitorului, ceea ce periclitează drepturile creditorilor și împiedică lichidatorul să administreze în mod corect și eficient procedura de insolvabilitate. Acest temei de răspundere se probează, în principal, prin expertize contabile, rapoarte de control fiscal, rapoarte ale lichidatorului, precum și prin lipsa documentelor contabile, completate de înscrisuri bancare și declarații ale persoanelor implicate. Esențial este ca din ansamblul probelor administrate să rezulte că fapta organelor de

conducere a împiedicat determinarea reală a situației patrimoniale a debitorului și că această conduită a contribuit în mod direct la prejudicierea creditorilor.

Conform art. 27 alin. (3) și (4) din Legea insolvabilității, „*debitorul are obligația de a transmite administratorului provizoriu, în cel mult 3 zile lucrătoare de la cerere, informațiile solicitate de acesta, apreciate ca fiind necesare, cu privire la activitatea și la patrimoniul său, precum și documentele activității economice și documentele de evidență contabilă care vor fi reținute de administratorul provizoriu spre documentare. În cazul în care informațiile și documentele prevăzute la alin. (3 nu sînt prezentate de către membrii organelor de conducere ale debitorului, aceștia vor fi trași la răspundere patrimonială subsidiară și/sau penală, sau contravențională, în modul stabilit de lege, iar administratorul provizoriu desemnat va reconstitui, în măsura posibilităților, informațiile și/sau documentele, cheltuielile urmînd a fi încasate din contul persoanelor culpabile”*.

De asemenea, instanța de apel reține că, potrivit art. 18 alin. (1) și (2) lit. a) din Legea contabilității și raportării financiare nr. 287 din 15 decembrie 2017, „*răspunderea pentru ținerea contabilității și raportarea financiară revine conducătorului sau administratorului entității, respectiv persoanelor juridice care desfășoară activitate de întreprinzător, indiferent de forma juridică de organizare”*.

Totodată, conform art. 18 alin. (3) lit. a), f) și h) din aceeași lege, „*persoanele indicate la alin. (2) sînt obligate să asigure organizarea și ținerea contabilității în mod continuu din data înregistrării de stat a entității pînă la data lichidării acesteia; să asigure documentarea faptelor economice și reflectarea acestora în contabilitate; să asigure întocmirea, prezentarea și publicarea, după caz, a situațiilor financiare în conformitate cu prezenta lege, standardele de contabilitate și alte acte normative prevăzute la art. 8 alin. (1)”*.

Iar, potrivit art. 72 alin. (4) din Legea privind societățile cu răspundere limitată nr. 135 din 14.06.2007, „*administratorul asigură ținerea contabilității societății, precum și a registrelor societății prevăzute de lege și de actul de constituire, și informează asociații cu privire la starea de lucruri și la gestiunea societății”*.

La caz, potrivit art. 34 al Legii contabilității și raportării financiare nr. 287 din 15.12.2017, *entitățile și persoanele care încalcă prevederile prezentei legi poartă răspundere disciplinară, civilă, contravențională și/sau penală, conform legislației în vigoare.*

În acest context normativ, reieșind din prevederile legale sus-menționate, obligativitatea ținerii contabilității și raportării financiare în cadrul persoanelor juridice care desfășoară activitate de întreprinzător, indiferent de tipul de proprietate și forma juridică de organizare îi revine administratorului societății comerciale.

Așadar, referitor la pretinsa răspundere subsidiară invocată în temeiul art. 248 alin. (1) lit. e) din Legea insolvabilității, Completul de judecată reține că, pentru aplicarea acestui temei legal, este necesară îndeplinirea cumulativă a următoarelor condiții: persoana vizată, cu intenție sau cel puțin din neglijență gravă, să fi ținut

contabilitatea contrar prevederilor legii (de exemplu, prin neînregistrarea veniturilor și cheltuielilor sau prin încălcarea normelor contabile); să fi contribuit la dispariția documentelor contabile ori de constituire, deși avea obligația legală de a le păstra și prezenta; această situație să fi condus la imposibilitatea stabilirii situației patrimoniale reale a debitorului ori la imposibilitatea valorificării patrimoniului, ceea ce are ca efect diminuarea masei active; să existe o legătură de cauzalitate directă între lipsa evidenței contabile și starea de insolvabilitate a debitorului.

În motivarea temeiului respectiv, lichidatorul S.C. „Porto Veli-S" S.R.L. Șeremet Vasile invocă faptul că organele de conducere ale debitorului insolvabil nu au prezentat actele contabile, cele de constituire a companiei și nici ștampila. Astfel, prin inacțiunile sale intenționate, factorii de decizie ai întreprinderii debitoare au creat și creează impedimente lichidatorului prin neprezentarea actelor de constituire, a contabilității și a ștampilei companiei.

Faptul că pârâții nu au transmis către lichidator actele de evidență contabilă a întreprinderii nu poate fi încadrat în componența delictuală prevăzută de art. 248, alin. (1) lit. e) din Legea insolvabilității și nici nu a generat starea de insolvabilitate a S.C. „Porto Veli-S" S.R.L..

Or, simpla neprezentare a documentelor contabile către lichidator nu poate fi asimilată, în mod automat, cu ținerea unei contabilități contrare prevederilor legii și nu echivalează cu lipsa evidenței contabile la entitate, în lipsa unor probe care să confirme încălcarea normelor contabile în perioada relevantă.

În acest context, instanța de apel reține că, potrivit notei-raport eliberate de către Serviciul Fiscal de Stat, este indicat faptul că întreprinderea nu a activat în perioada 1 ianuarie 2018–17 august 2018 nu a efectuat operațiuni de import-export, nu a efectuat operațiuni prin conturile bancare, nu a procurat formulare tipizate, nu a prezentat dări de seamă și nu a prezentat actele contabile.

Cu toate acestea, se constată că aceste împrejurări nu sunt de natură, prin ele însele, să demonstreze ținerea unei contabilități contrare prevederilor legii, întrucât neprezentarea datelor și documentelor solicitate de organul fiscal în cadrul controlului nu poate fi calificată, în mod automat, drept o încălcare a normelor contabile, în lipsa altor probe concludente.

Mai mult, instanța de apel reține că perioada indicată în nota Serviciului Fiscal de Stat, 1 ianuarie 2018–17 august 2018, este ulterioară depunerii cererii introductive la data de 20 noiembrie 2017 și se circumscrie fazei provizorii a procedurii de insolvabilitate, fapt care nu a fost luat în considerare de către lichidator la formularea pretențiilor sale.

Totodată, art. 189 alin. (2) din Codul fiscal, statuează că *„dacă în timpul controlului fiscal sumele impozitelor și taxelor care urmau să fie vărsate la buget nu pot fi determinate din lipsă de contabilitate ori din cauza ținerii ei neconforme, dacă contribuabilul (reprezentantul acestuia) sau persoana lui cu funcție de răspundere nu prezintă, în totalitate sau în parte, documentele de evidență și/sau dările de seamă*

fiscale, Serviciul Fiscal de Stat calculează impozitele și taxele prin metode și din surse indirecte, efectuând ulterior recalcularea lor după restabilirea evidenței, în conformitate cu legislația, sau după prezentarea documentelor respective".

Prin urmare, instanța de apel constată că lichidatorul nu a demonstrat în ce mod concret pretinsele acțiuni sau inacțiuni ale pârâților au condus la apariția incapacității de plată a debitorului și nici perioada în care ar fi fost ținută o contabilitate contrară prevederilor legii.

De asemenea, nu a fost probată existența unei legături de cauzalitate între neprezentarea documentelor contabile și prejudiciul invocat, respectiv masa debitoare validată, nefiind stabilite obligațiile apărute ca urmare directă a acestor pretinse încălcări.

În lipsa unor probe pertinente și concludente, instanța de apel concluzionează că afirmațiile reclamantului au un caracter pur declarativ și nu confirmă existența faptei ilicite prevăzute de art. 248 alin. (1) lit. e) din Legea insolvabilității.

În consecință, raportând circumstanțele de fapt la cadrul normativ aplicabil, instanța de apel reține că nu sunt întrunite condițiile legale pentru angajarea răspunderii subsidiare a administratorului statutar Velișco Serghei și a contabilului Velișco (Andrienco) Olga, întrucât nu a fost demonstrată existența unei conduite ilicite constând în ținerea unei contabilități contrare prevederilor legii sau contribuirea la dispariția documentelor contabile și a documentelor de constituire, precum și nici legătura de cauzalitate dintre pretinsele inacțiuni și starea de insolvabilitate a debitorului ori prejudiciul invocat.

Prin urmare, Completul judiciar constată că instanța de fond a aplicat corect prevederile art. 248 alin. (1) lit. e) din Legea insolvabilității, apreciind că pârâții nu au ținut contabilitatea contrar legii și nici nu a contribuit la dispariția documentelor astfel încât să fie afectată determinarea situației patrimoniale a debitorului. În lipsa probei faptei, a prejudiciului și a legăturii cauzale între acestea, condițiile răspunderii subsidiare nu sunt întrunite.

Cu referire la temeiul invocat de lichidatorul S.C. „Porto Veli-S" S.R.L. Șeremet Vasile, prevăzut de art. 248 alin. (1) lit. f) din Legea insolvabilității, dispunerea continuării unei activități a debitorului care îl duce în mod vădit la incapacitate de plată, instanța de apel reține că acesta este unul declarativ și lipsit de argumentare.

În motivarea temeiului respectiv, instanța de apel reține că reclamantul invocă faptul că, chiar dacă debitorul înregistra datorii față de creditori, acesta și-a continuat activitatea, fără a ține cont de acest lucru și fără a stinge datoriile.

Potrivit Serviciului Informațional al rapoartelor financiare, se constată că debitorul a prezentat ultimul raport financiar în anul 2014, ceea ce, în opinia reclamantului, ar confirma faptul că debitorul a intrat cu mult înainte în incapacitate de plată.

În acest context, potrivit susținerilor reclamantului, membrii organelor de conducere ale debitorului nu au depus cererea introductivă imediat și au admis

continuarea activității companiei, care ar fi dus la supraîndatorarea acesteia. Mai mult ca atât, pentru aceste acțiuni, în conformitate cu art. 248 alin. (1) lit. f) din Legea insolvabilității, membrii organelor de conducere ale debitorului sunt pasibili de a fi atrași la răspundere subsidiară.

Din aceste considerente, instanța de apel reține că apelantul apreciază că administratorul statutar al întreprinderii debitoare a dispus continuarea unei activități a debitorului care îl duce în mod vădit la incapacitate de plată.

Or, în speță, lichidatorul nu a explicat în ce mod concret administratorul statutar al întreprinderii debitoare și contabilul acesteia ar fi dispus continuarea unei activități care să conducă în mod vădit la incapacitate de plată. Nu au fost indicate activități economice specifice, contracte încheiate, operațiuni efectuate sau decizii manageriale care să poată fi analizate din perspectiva caracterului lor prejudiciabil. De asemenea, nu a fost determinat momentul în care s-ar fi dispus continuarea unei asemenea activități și nici nu s-a demonstrat încadrarea acestor pretinse acțiuni în perioada de referință prevăzută de art. 247 alin. (2) din Legea insolvabilității, respectiv în termenul de 24 de luni anterior intentării procesului de insolvabilitate.

În lipsa unor fapte concret indicate și a unei descrieri clare a modului în care pârâții ar fi acționat, susținerile reclamantului rămân generale și neprobate. Or, în astfel de cazuri, reclamantul are obligația să dovedească atât faptele pe care le invocă, cât și legătura dintre aceste fapte și prejudiciul pretins.

Astfel, având în vedere caracterul general și insuficient fundamentat al susținerilor reclamantului, precum și lipsa probelor pertinente care să confirme incidența situației prevăzute de art. 248 alin. (1) lit. f) din Legea insolvabilității, instanța de apel concluzionează că nu sunt întrunite condițiile legale pentru atragerea la răspundere subsidiară a fostului administrator statutar al întreprinderii debitoare și a contabilului acesteia în temeiul normei menționate.

Prin urmare, Completul judiciar constată că instanța de fond a aplicat corect prevederile art. 248 alin. (1) lit. f) din Legea insolvabilității, apreciind că pârâții nu au ținut contabilitatea contrar legii și nici nu a contribuit la dispariția documentelor astfel încât să fie afectată determinarea situației patrimoniale a debitorului. În lipsa probei faptei, a prejudiciului și a legăturii cauzale între acestea, condițiile răspunderii subsidiare nu sunt întrunite.

Cu referire la temeiul invocat de lichidatorul S.C. „Porto Veli-S” S.R.L. Șeremet Vasile, prevăzut de art. 248 alin. (1) lit. h) din Legea insolvabilității, care prevede că, pentru nedepunerea cererii de intentare a procesului de insolvabilitate conform prevederilor art. 14, persoana culpabilă poate fi atrasă la răspundere subsidiară, instanța de apel reiterează că acest temei presupune o conduită omisivă imputabilă exclusiv persoanei care are obligația legală de a reprezenta debitorul, respectiv administratorului societății.

Potrivit art. 14 din Legea insolvabilității, „*(1) debitorul este obligat să depună cerere introductivă dacă există unul din temeiurile prevăzute la art. 10. (2) Debitorul*

este obligat să depună cerere introductivă şi în cazul în care: a) executarea integrală a creanţelor scadente ale unui sau ale mai multor creditori poate cauza imposibilitatea satisfacerii integrale la scadenţă a creanţelor celorlalţi creditori; b) în cadrul lichidării, care se efectuează conform altor legi, devine evident că debitorul nu poate satisface integral creanţele creditorilor. (3) Debitorul este obligat să depună cerere introductivă imediat, dar nu mai târziu de expirarea a 30 de zile din data survenirii temeiurilor indicate în prezentul articol la alin. (2) şi la art. 10 alin. (2). (4) Dacă debitorul nu depune cerere introductivă în cazurile şi în termenul prevăzut în prezentul articol, persoana care, în conformitate cu legislaţia în vigoare, are dreptul de a reprezenta debitorul, asociaţii cu răspundere nelimitată şi lichidatorii debitorului răspund subsidiar în faţa creditorilor pentru obligaţiile apărute după expirarea termenului prevăzut la alin. (3). Aceste persoane sunt trase la răspundere contravenţională în conformitate cu legea".

Prin prisma acestor prevederi, instanța de apel reține că răspunderea subsidiară în temeiul art. 248 alin. (1) lit. h) din Legea insolvabilității nu operează automat prin simpla constatare a nedepunerii cererii introductive, ci necesită stabilirea cumulativă a unor condiții esențiale: identificarea momentului apariției stării de insolvabilitate, determinarea expirării termenului legal de 30 de zile și stabilirea obligațiilor născute ulterior acestui termen.

În acord cu art. 15 alin. (1) din Legea insolvabilității, instanța de apel subliniază că răspunderea subsidiară solidară intervine doar în cazul în care insolvabilitatea debitorului este imputabilă din culpa persoanelor expres prevăzute de lege, inclusiv administratorului, ceea ce presupune existența unei conduite culpabile care a generat sau a contribuit la apariția stării de insolvabilitate.

Din analiza materialelor cauzei rezultă că reclamantul a invocat nedepunerea cererii introductive de către debitor, însă fără a demonstra că această omisiune constituie cauza apariției stării de insolvabilitate sau că a generat obligații suplimentare după expirarea termenului legal. Din contra, din materialele cauzei reiese că la data de 20 noiembrie 2017 cererea introductivă a fost depusă de creditorul S.C. „Iacobas Construct" S.R.L., fiind ulterior admisă prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 23 noiembrie 2017, iar prin hotărârea Judecătoriei Chișinău din 23 iulie 2018 a fost constatată insolvabilitatea debitorului și dispusă inițierea procedurii simplificate a falimentului.

În acest context, instanța de apel reține că, deși apelantul susține că termenul pentru depunerea cererii introductive ar fi început să curgă din 30 aprilie 2015, stabilirea acestui moment nu este susținută de probe concludente care să permită determinarea certă a momentului apariției stării de insolvabilitate, în sensul art. 14 din Legea insolvabilității.

Totodată, apelantul nu a prezentat dovezi care să confirme că datoria în cuantum de 161 741,24 lei, solicitată a fi încasată de la pârâți, a apărut după expirarea termenului de 30 de zile prevăzut de lege. Or, potrivit art. 248 alin. (1) din Legea

insolvabilității, răspunderea subsidiară în acest caz se limitează strict la obligațiile născute ulterior expirării termenului legal, și nu la întreaga masă a creanțelor validate în cadrul procesului de insolvabilitate.

Completul judiciar evidențiază că apelantul nu a realizat o delimitare între obligațiile debitorului apărute anterior și cele apărute ulterior termenului legal, ceea ce face imposibilă aplicarea corectă a normei legale invocate. În lipsa unei asemenea delimitări, nu poate fi stabilit cuantumul obligațiilor care ar putea fi puse în sarcina pârâților în temeiul răspunderii subsidiare.

Suplimentar, potrivit prevederilor legale, pentru angajarea răspunderii în temeiul art. 248 alin. (1) lit. h) din Legea insolvabilității, este necesar ca persoanele vizate să fie declarate culpabile de neîndeplinirea obligației de depunere a cererii introductive și să existe o legătură de cauzalitate între această omisiune și prejudiciul invocat. Or, în speță, lichidatorul nu a probat existența acestei legături cauzale, limitându-se la afirmații generale, fără suport probator.

La caz, nu au fost prezentate rapoartele de activitate ale administratorului provizoriu sau ale lichidatorului, documente care ar fi putut oferi o analiză obiectivă asupra cauzelor insolvabilității, asupra persoanelor eventual culpabile și asupra circumstanțelor care ar justifica atragerea la răspundere subsidiară.

De asemenea, nu a fost demonstrată existența unei conduite ilicite concrete a administratorului Velișco Serghei sau a contabilului Velișco (Andrienco) Olga, care să fi generat direct starea de insolvabilitate ori să fi condus la acumularea datoriilor invocate. Lipsa unei asemenea probe exclude întrunirea condițiilor răspunderii civile delictuale, care stă la baza răspunderii subsidiare.

În consecință, Completul judiciar constată că, în lipsa stabilirii momentului apariției stării de insolvabilitate, a expirării termenului legal de depunere a cererii introductive, a identificării obligațiilor apărute ulterior acestui termen și a legăturii de cauzalitate între pretinsa inacțiune și prejudiciu, nu sunt întrunite condițiile prevăzute de art. 248 alin. (1) lit. h) din Legea insolvabilității.

Prin urmare, instanța de apel concluzionează că instanța de fond a apreciat corect situația de fapt și a aplicat în mod just prevederile legale incidente, stabilind în mod întemeiat că nu sunt întrunite condițiile legale pentru atragerea la răspundere subsidiară a pârâților în temeiul invocat.

Cu referire la temeiul invocat de lichidator, prevăzut de art. 248 alin. (1) lit. i) din Legea insolvabilității, comiterea altor acțiuni care au adus daune proprietății debitorului, instanța de apel reține că acesta are un caracter declarativ și nu este suficient argumentat. Acest temei a fost atribuit doar față de fostul administrator statutar al întreprinderii debitoare, Velișco Serghei.

În motivarea temeiului respectiv, lichidatorul a făcut referire la faptul că, la 28 noiembrie 2014, ex-contabila debitorului, Sârbu Olga, a înaintat către Velișco Serghei un demers prin care a informat despre faptul că în gestiunea angajatului Gurău Alexandru se află suma de 144,6 mii lei, primită direct din bancă, iar acesta se

eschivează de la returnarea mijloacelor financiare. Totodată, Sârbu Olga a solicitat ex-administratorului Velișco Serghei să întreprindă măsurile corespunzătoare pentru înlăturarea neajunsurilor și respectarea legislației în vigoare.

Instanța de apel reține că, în urma verificărilor efectuate, s-a constatat că la instituția financiară B.C. „Pro Credit Bank" S.A. a fost înaintat ordinul nr. 1 din 11 decembrie 2014 privind acordarea dreptului de prima și a doua semnătură cetățeanului Gurău Alexandru, ordin semnat de Velișco Serghei, iar raportul operațiunilor de retragere a numerarului confirmă faptul că cet. Gurău Alexandru a extras din contul debitorului mijloace financiare.

De asemenea, este de menționat că ex-administratorul nu a întreprins nicio acțiune pentru recuperarea mijloacelor financiare ridicate de către angajatul Gurău Alexandru. În termen de trei ani, conform Codului de procedură civilă, până la data de 28 noiembrie 2017, ex-administratorul debitorului nu a efectuat nicio acțiune pentru recuperarea masei debitoare. În conturile debitorului mijloacele financiare nu au parvenit, iar pe site-ul instanțelor nu se regăsește nicio acțiune inițiată de S.C. „Porto Veli-S" S.R.L. sau de Velișco Serghei, în calitate de administrator, împotriva lui Gurău Alexandru.

Instanța de apel reține că lichidatorul invocă faptul că ex-administratorul debitorului nu a recuperat în termen în masa debitoare mijloacele financiare în sumă de 144,6 mii lei, ceea ce ar fi permis stingerea parțială a creanțelor creditorilor. Totuși, acest argument, de sine stătător, nu poate fundamenta atragerea la răspundere subsidiară în lipsa dovedirii tuturor condițiilor legale prevăzute de lege.

Așadar, Completul judiciar accentuează că, lichidatorul, în cererea de chemare în judecată, urma să indice concret care alte acțiuni au fost săvârșite de pârâtul Velișco Serghei și în ce mod acestea au adus daune proprietății debitorului, prin ce acte se confirmă proprietatea debitorului, prin ce se confirmă existența daunei, care este valoarea acesteia și care este legătura de cauzalitate dintre pretinsele acțiuni și prejudiciul invocat.

La caz, din cererea de chemare în judecată rezultă cu certitudine faptul că cet. Gurău Alexandru, prin ordinul nr. 1 din 11 decembrie 2014 emis de fostul administrator Velișco Serghei, a fost împuternicit cu dreptul de prima și a doua semnătură. În lipsa unei motivări concrete a acestui temei, instanța de apel este în imposibilitate de a examina o susținere de natură abstractă, nefundamentată prin probe pertinente și concludente.

Astfel, temeiul invocat de reclamant privind comiterea altor acțiuni care au adus daune proprietății debitorului nu poate fi reținut drept temei pentru admiterea cererii de atragere la răspundere subsidiară.

Rezumând cele expuse, instanța de apel reiterează că răspunderea subsidiară a membrilor organelor de conducere ale debitorului nu devine operantă în mod automat în toate cazurile în care totalitatea datoriilor debitorului nu pot fi acoperite, ci doar atunci când se demonstrează că, prin fapte culpabile și intenționate, subiecții vizați au

cauzat insolvabilitatea debitorului prin săvârșirea acțiunilor expres și limitativ prevăzute de lege, iar consecințele acestora s-au materializat prin crearea, menținerea sau agravarea stării de insolvabilitate.

Completul judiciar subliniază că răspunderea reglementată de art. 248 din Legea insolvabilității are o natură juridică delictuală, ceea ce presupune necesitatea dovedirii cumulative a condițiilor prevăzute de art. 1998 din Codul civil.

În acest sens, prejudiciul, fapta ilicită, raportul de cauzalitate și vinovăția sunt elemente esențiale ce trebuie dovedite prin probe convingătoare de către lichidatorul debitorului, simpla afirmare a acestora, fără suport probator, neputând fundamenta admiterea cererii.

Totodată, pentru angajarea răspunderii membrilor organelor de conducere, este necesară întrunirea cumulativă a tuturor condițiilor legale, iar lipsa uneia dintre acestea exclude posibilitatea atragerii răspunderii.

Caracterul special al reglementărilor legale implică aprecierea culpei „*in concreto”,* fiind necesară stabilirea unei legături cauzale directe între faptă și prejudiciu, respectiv demonstrarea faptului că acțiunile imputate au contribuit la apariția stării de insolvabilitate.

Norma prevăzută la art. 248 din Legea insolvabilității nu instituie o răspundere obiectivă, ci una delictuală, în cadrul căreia faptele imputate trebuie dovedite atât sub aspect factual, cât și juridic, inclusiv sub aspectul condițiilor generale ale răspunderii civile delictuale.

În aceste condiții, instanța de apel consideră că nu sunt întrunite condițiile legale pentru a atrage la răspundere subsidiară fostul administrator statutar Velișco Serghei, prin prisma temeiului invocat la art. 248 alin. (1) lit. i) din Legea insolvabilității.

Prin urmare, Completul judiciar constată că instanța de fond a aplicat corect prevederile art. 248 alin. (1) lit. i) din Legea insolvabilității, apreciind că temeiul invocat de lichidator nu este unul întemeiat, fiind lipsit de argumente juridice și probe concludente, iar simpla invocare a faptului că mijloacele financiare în sumă de 144,6 mii lei nu au fost recuperate nu este suficientă pentru atragerea răspunderii subsidiare în lipsa demonstrării tuturor condițiilor prevăzute de lege.

Prin urmare, instanță de apel conchide că instanța de fond a apreciat corect situația de fapt și a făcut o aplicare justă a prevederilor legale, stabilind în mod întemeiat că în speță nu sunt întrunite condițiile legale pentru angajarea răspunderii subsidiare a pârâților în temeiul art. 248 alin. (1) lit. e), f, h) și i) din Legea insolvabilității.

Analizând hotărârea primei instanțe prin prisma obligației constituționale și legale a instanțelor judecătorești de a-și motiva soluțiile, inclusiv prin examinarea și aprecierea argumentelor principale invocate de reclamant în susținerea acțiunii, Completul de judecată constată că judecătorul fondului a expus în mod clar și suficient raționamentele pe care și-a întemeiat soluția. Hotărârea atacată reflectă analiza circumstanțelor de fapt relevante, coroborate cu înscrisurile administrate în

cauză, iar interpretarea normelor de drept material a fost realizată corect și în conformitate cu principiile aplicabile. În consecință, soluția de respingere a pretențiilor lichidatorului S.C. „Porto Veli-S” S.R.L., în procedura falimentului simplificat, Șeremet Vasile apare ca fiind legală și întemeiată.

Sintetizând cele reținute anterior și având în vedere că hotărârea instanței de fond a fost pronunțată cu respectarea dispozițiilor legale, pe baza unei analize corecte a probelor administrate și a normelor aplicabile cauzei, Completul specializat în materie de insolvabilitate, reorganizare și dizolvare a persoanelor juridice al Curții de Apel Centru conchide că soluția primei instanțe este legală, temeinică și bine fundamentată. În consecință, cererea de apel declarată de lichidatorul S.C. „Porto Veli-S” S.R.L., în procedura falimentului simplificat, Șeremet Vasile, urmează a fi respinse ca neîntemeiate, iar hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul central din 5 iunie 2024 se menține fără modificări, în întregime.

În conformitate cu art. 82 din Codul de procedură civilă, „*cheltuielile de judecată se compun din taxa de stat, taxa de timbru și cheltuielile de judecare a cauzei”*.

Potrivit art. 98 alin. (2) din Codul de procedură civilă, „*în caz de respingere a acțiunii, cheltuielile de judecare a cauzei suportate de instanță, precum și taxa de stat, se încasează la buget de la reclamant dacă acesta nu este scutit de plata cheltuielilor de judecată. În acest caz, taxa de timbru se încasează în contul instanței judecătorești de la reclamant, dacă reclamantul nu este scutit de plata acesteia*”.

Din prevederile pct. 1.1.14 din Anexa nr. 2 la Legea taxei de stat nr. 213 din 31.07.2023 rezultă că se scutesc de taxa de stat în instanțele de judecată reclamanții în acțiunile privind tragerea la răspundere subsidiară depuse în cadrul proceselor de insolvabilitate.

Prin prisma acestor prevederi legale, instanța de judecată ajunge la concluzia că apelantul, de lichidatorul S.C. „Porto Veli-S” S.R.L., în procedura falimentului simplificat, Șeremet Vasile este scutit de la plata taxei de stat prin lege, prin urmare nu urmează a achita taxa de stat chiar dacă a pierdut procesul.

În conformitate cu prevederile art. 1 alin. (4), art. 8 alin. (6) - (7) din Legea insolvabilității nr. 149 din 29 iunie 2012 și art. 385 lit. a), 389 - 390 din Codul de procedură civilă, Completul specializat în materie de insolvabilitate, reorganizare și dizolvare a persoanelor juridice al Curții de Apel Centru,

D E C I D E :

Se resping cererea de apel declarată de lichidatorul S.C. „Porto Veli-S” S.R.L., în procedura falimentului simplificat, Șeremet Vasile.

Se menține hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Central din 5 iunie 2024, adoptată la cererea înaintată de lichidatorul S.C. „Porto Veli-S” S.R.L. în procedura falimentului simplificat, Șeremet Vasile împotriva pârâților Velișco Serghei și Velișco

Olga, privind atragerea la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere ale debitorului S.C. „Porto Veli-S” S.R.L.

Decizia este irevocabilă de la emitere.

Președintele completului, judecătorul Mîra Ghenadie

Judecătorii Bostan Angela

Ghedrovici Nicolae